

– Rådlig är den som flänger andras hud för att rädda eget skinn

Hugo rapporterar att det råder en dov stämning på Rosenbad. Och den enda glädjen som märks i riksdagsgruppen är skadeglädjen. Gruppen har ju aldrig älskat GP och nu tisslas det och tasslas det om hur många Toblerone man kan få för en flight till New York. Oron för valresultatet växer. Rätt många av kollegerna skulle få hitta på något annat om det var val i dag och det höjer ju inte precis stämningen. – Tänk, att allt det här eländet hände just när det började vända uppåt igen, säger de.”

Annika log igenkännande. Hon mindes den där hösten då sossar över hela landet hade stått inför rätta för att ha gjort privatesor för skattepengar, ränt på porrklubbar och klippt kvitton. Dramats höjdpunkt hade inträffat när det visade sig att statsministern tycktes ha satt i system att förlägga sina semestrar så att han kunde utnyttja regeringsplanet.

Lojala medarbetare, som krupit ur sitt skinn för att fixa något juste tjänsteärende i närheten av de tillänkta semestermålen eller något anständigt semesterställe i anslutning till förrättningsorten, hade kritiserats offentligt av statsministern för att inte ha varit tillräckligt sparsamma med statens medel. Hon fortsatte att läsa Eglofs beskrivning av de här dagarna:

Refuserade ordspråk

”Hugo piggade idag upp sina riksdagskamrater med att via e-posten distribuera några ordspråk som enligt högt uppsatta källor i regeringskansliet hade refuserats i sista korret på GP:s bok:

- Rådlig är den som flänger andras hud för att rädda eget skinn.
- Felfri blir den som vet hur man föder upp syndabockar.
- Låt hundarna i din omgivning bära sina egna huvuden på det att du kan hålla ditt eget ovanför vattnet.
- Salig är den flygburne ty han slipper kontakt med verkligheten.

– Utgifter känns mindre tunga som betalas med andras pengar.

Sådana här dagar får jag ett bestämt intryck av att Hugo avskrivit alla planer på att bli minister.”

Annika beslöt sig för att göra en kort paus. Det var tidigt på söndagsmorgonen och alldeles tyst i bostadsområdet. Hon hörde ett svagt krafande på fönsterblecket och noterade förstrött att småfåglarna nu hade upptäckt svålen som hängde i en nätpåse utanför.

Efter en snabb kopp te återupptog hon läsandet.

”Annars har mycket handlat om SÄPO och IB de här veckorna. Och om dessa frågor vet vi ganska lite. I mitt fall är det nog ganska enkelt, säger Hugo, såtillvida att han säger sig aldrig ha upptäckt några åsikter att registrera. Jag tycker nog att han överdrev en del där. Förra året var jag nära att komma med i en tyckarpanel i TV.

Apropå TV så berättade Hugo om att han hade hört om hur partiet

tänkte sig valrörelsen i medierna. Någon från presstjänsten hade hållit föredrag och sagt att man nu låg bra till i planeringen. Partivännerna på ekoredaktionen med den gamle ungdomsaktivisten AJ i spetsen har visserligen alltid försökt balansera borgarnas medieövertag – de gjorde en hjältemodig insats i Sahlinaffären, säger Hugo. Men nu har man också fått reportrarna i TV att betona ordet privat om det inträffar skandaler på institutioner som inte är offentliga. Kommunala daghem med pedofiler och kommunala servicehus där äldre svälter kallas rätt och slätt för daghem och servicehus.

– Och så har vi ju BE i Studio 1 och Gomorron världen, säger Hugo. Det är en av rörelsens bättre infiltreringsaktioner. Här har vi en ledarskribent som är ute i etern åtskilliga gånger i veckan. Partiets presstjänst är mycket nöjda med hans insatser. Han kommer säkert att bli minst pressråd, påstår Hugo. Sedan har vi ju också EF, professorn, den gamle rabulisten som nu framträder som ärrad kommentator. Att han har ytterligt nära personliga förbindelser med SB försvårar ju inte direkt våra möjligheter att lägga saker och ting till rätta.

När jag frågar om det verkligen är

rätt att utnyttja de statliga medierna på det sättet, säger Hugo att det inte är konstigare än att rekryteringen till organ som AMS och konjunkturinstitutet sker utifrån rörelsens intressen. Hur skulle vi annars kunna bevara makten om vi inte är beredda att utnyttja den. Och det är viktigt att alla ställer upp i det arbetet. – Vi är alla trägna arbetare i Vin & Sprits vingård, som GP en gång uttryckte det, när han kom tillbaka från en ovanligt lyckad semester för övrigt

”
Låt hundarna i din omgivning bära sina egna huvuden på det att du kan hålla ditt eget ovanför vattnet.
”

läggligt nog i anslutning till EU:s finansministermöte alldeles i närheten.

– De är duktiga på presstjänsten, säger Hugo. De lyckades ju t o m få näringslivet att ställa upp och betala journalistbuffén på kongressen. Ett svårslaget rekord i branschen, säger han.”

Annika tittade på klockan. Hon var snart tvungen att gå för att hinna

med tåget men några sidor till i Eglofs anteckningar hann hon nog titta igenom.

”GS har nu återkommit från behandlingen men tycks mest ägna sig åt att svara på frågor om sitt supande. Jag stötte på hennes företrädare här-omdagen som däremot ser oförsämrade frisk ut. – Glöm inte bort, sa han, att den bör inte kasta sten som själv har renat i glaset.

Jag frågade Hugo om han tror att hon kommer att bli omvald på kongressen. Han utgår från det. Väljarnas minne är kort, säger han. Det skulle inte förvåna mig ett dyft om vi vinner både i Gävle och Motala också. Rörelsen är stark, ser du. Vi börjar tala om någonting annat – nedskärningarna i vården till exempel och så glöms affärerna bort.

– Men det är ju ni som skär ner. Ni sitter ju vid makten i nästan vartenda landsting och de flesta kommuner, försökte jag. Men Hugo säger att det inte spelar någon roll. – Vi säger bara att det är Bildts fel. Det är GP:s bästa gren att skylla ifrån sig. Kom ihåg hans gyllene regel:

– Skyll på din nästa såsom du berömmar dig själv på det att det må gå dig väl och du länge kan styra och ställa i ditt land.